

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צג.

עין משפט
נר מצוה

נה א ב מיי פ"ב מהל'
 נדרים הלכה י סמג
 גלאון רמב טו"ש"ע י"ד
 סימן רלד סעיף עא
 טו"ש"ע אה"ע סימן פא
 סעיף ב:
 נו ג ד מיי פכ"ב מהל'
 מכירה הלכה ב סמג
 עשין מב טו"ש"ע ח"מ סימן
 רט סעיף ד:

תוספות ישנים

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

אין צדק אַהפּר. צמעלע לה מזונות ומעלה כסף אייני ולכן אין צדק להפער שהמותר הכל שלו והעדפה שעי"ה הדחק נמי סבר דהויא לבעל אבל אין לומר דאין צדק להפער משום דקסבר אין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם דא"כ אמאי נקט שאני עושה לפין לימני המהדקא נעשה ידיו של עמנו:

רבי עקיבא אומר יפר. דקסנר
העדפה שעל ידי הדמק לאשה
כדאמר ברית מילתא האשה (כמוות
סו. וס) וא"ת והיאך יכול להפר והא
אין לו דבר שבזיו לנביא ו"ל דחשיב
נמי בזיו לנביא לפי שאין יכול לזרע
ולייקח בנזמא לא הרחיץ לו ליקח א"נ
גם חלקה משועבד לו שילקח בהם
קרקע והוא אוכל פירות וא"ת וא"כ
היאך יכולה להדירו כיון דמשועבדת לו
ו"ל דוקא בעיקר מעשה ידיה אלמנה
לשיעבודיה דבעל שהם לגמרי שלו אבל
הנא לאוין לו אלף אלפיות לא אפירות
יתקדשו ידי לעושיהן. להקצ"ה
שעשאה אבל אין לפרש
לעושיהן היינו למלאכתם דל"כ הוה
ליה למימר למעשיהן כדאמר בסוף
פ"ק דנדרים (דף יג.) ידי למעשיהם
ורב נחמן אמר אף משבאו אפ"ס
וב"י סברת דהוה הפוסה מדרב
נחמן לענין דבר שלא בא לעולם כדפי'
בפ"ק דכתובות (יג. ד"ה המכה) ובסוף
פ"ק דגיטין (דף יג.) וס' ד"ה לגר):
קנזיה דף מעבשיו קנה. וקשה
לרי"ה למה תריך מעבשיו
דכיון דאית לי אדם מקנה דבר שלא
בא לעולם כחילו בא לעולם ונדבר
שנא לעולם א"ל מעבשיו כדאמרין
בפרק האומר בקדושין (דף נט.) גבי
האומר לאשה הרי את מקודשת ו'
לדבר י' ויהי א"ל ארבע ויבדלה חתן

ומוֹחַל דְּלֹאמֶר תִּרְוִייהוּ מִקְדוּשֵׁת אֲעִי"ם שֶׁנֶּאֱמָלְכוּ וכו' וְעַלִּי (דף כג:)
 ז"ת דִּהְיָ אֶלְטֵרִיךְ מַעֲבִישׁ מֵאִשׁ דִּמְטָן קִינָן שְׁדֵה הוּא בְּחִלְפִינוּ
 בַּהֲדִיא אִי בַעֲיָנָה בְּסַפֵּא אִיקְנִי א) בִּפ"ק דְּקְדוּשִׁין (דף טו.) וּבִמְקוֹמָהּ
 יִנֵּין בְּסַפֵּא דְּלֹאמֶר בַּחוּקָת הַבְּתִים (ב"ב דף נד:) עוֹבֵד כּוֹכָבִים מִכִּי מִטִּי
 ב"מ (דף טו.) מִדֵּי הֵאֵר גִּבְרָא בְּמֵאִי קִנִּי לִיהַ בְּהֵאֵר שְׁטֵרָה הֵאֵר שְׁטֵרָה
 קִנִּי בַּחוּקָה אִו בַּחֲלִיפִין לֹאחֶר ל' וְלֹא אֹמֶר מַעֲבִישׁ לֹא קִנָּה הוֹאִיל
 סוֹדֵר דְּלֹאמֶרִינן בַּהֲשָׁה שֶׁנֶּפְלוּ (בְּמִצְוֹת דף פב. וסע) מִשּׁוּךְ פֶּרֶה וז' וְלֹא
 קִנִּי בִּכְר פִּקּוּק הַמִּשְׁכֶּה וכן שֶׁקָּנָה בְּשֵׁטֶר רִכְיָן מַעֲבִישׁ שֶׁאִפְּלוּ יִהְיֶה
 בְּדֵל לֹא קִנָּה יִהְיֶה דְּבַשְׁמַע קִינָן אִין כֹּחַן שְׁטֵר דְּלֹאמֶר לִי"ד מִקְדוּשֵׁת
 ר שֶׁתִּמְגִּירִי א"ל מַעֲבִישׁ דִּמְטָן קְדוּשִׁין בְּסַפֵּא הֵם דְּלֹאפִּלוּ נִתְאֲכַלוּ
 לֹא נִשְׁעָה הִקְנִין הִיָּה מוֹטֵל עֲלֵיו לִהְיוֹרֶם וְחִשּׁוֹב כֹּאִילוּ הֵם צִעִין לֶשֶׁם
 בְּפִירוֹת עֲרוּגָה נָמִי לֹא בְּעִי מַעֲבִישׁ לִפִּי שֶׁאִמְרִיתוּ לִגְבוּהָ כְּמִסְרִיתוֹ
 וְהוּמָן שֶׁקָּע אֲע"ג דְּרַב מִסְפָּקָא לִיהַ (סע) בְּמַעֲבִישׁוֹ וְלֹאחֶר שְׁלִישׁ
 יִמְטָא דִּלְאוּ חוֹרָה הוּא דוּדָא בְּדִבְרֵי שְׂבִידוֹ לִהְיוֹת עֲבָשׁוֹ יֵשׁ לִהְסַתְּפָק
 קִינָן בִּידֵל לִהְיוֹת עֲבָשׁוֹ כִּי הֵכָא כִּשְׁלֹמֹה לִכְשֶׁאֲתַחֲנֶה אִין זֶה חוֹרָה אֵלֶּא
 כִּי כֻלָּ וְלֹאִית כִּיּוֹן דְּמַעֲבִישׁ וְלֹאחֶר שְׁלִישׁ הוּא יֵשׁ נִתְנָה אִו חוֹרָה הִי
 יוֹנִה כִּי עַד לֹאחֶר ל' יוֹם קִנָּה וּמוֹקֵי לִיהַ דְּלֹאמֶר מַעֲבִישׁ אֲפִי עוֹמֶדֶת
 הִי עוֹמֶדֶת בְּאֵגֶם אֲפִי בְּרֵה"ר אִו בְּרִשּׁוֹת מִקְנֶה נָמִי וּבִהְיוֹתָב וסע
 יוֹחֵן לְטַעְמִיהָ דִּלִּית לִיהַ בְּהֵאֹמֶר (קְדוּשִׁין ס.) דְּמַעֲבִישׁ וְלֹאחֶר ל' לֹא הוּא
 כִּי צִעִינן שְׁמַהָּ בְּסוּף שְׁלִישׁ בְּמִקּוֹם הֵרָאוּ לִקְנִין וְלִמְשִׁיחָה שְׁאוּ נִגְמַר
 שְׁטֵר כִּשְׁהוּא צִעִין בְּרִשּׁוֹת קוֹנֶה בְּסוּף ל' קִנִּי בִלָּל מַעֲבִישׁוֹ לִכ"ע אֲבָל
 מַעֲבִישׁ וְלֹאחֶר ל' מִהֵנִי לִכ"ע שְׁטֵר הֵנֶאֱבָד חוֹקָה וְחִלְפִינוּ לֹא מִהֵנִי
 אֲבָל מִשְׁכֶּה קוֹנֶה מַעֲבִישׁ וְלֹאחֶר ל' כִּיּוֹן דְּסָקוֹן ל' הִפֵּרָה עוֹמֶדֶת
 הֵאֵלֶם רִשּׁוֹת וְהוּא לֹא כְּמִשְׁכֶּה אִיִּתְמָא וְאִפְּלוּ יִתְמָא מִן אֵגֶם חוֹךְ ל' מִהֵנִי
 וְלֹבֵד דְּמִסְפָּקָא לִיהַ אִי חוֹרָה הוּא לֹא מִהֵנִי מִידֵי מַה שְׁעוֹמֶדֶת בְּאֵגֶם
 וְא"ת וְאִמָּא לֹא קִנִּי לִר' יוֹחֵן פֶּרֶה אִפְּלוּ בְּרֵה"ר אִו בְּרִשּׁוֹת הַמִּקְנֶה
 וְתוֹ שְׁמַח בְּמֵהִיּוֹם וְלֹאחֶר מִיתָה מִשְׁמַע טַפִּי שְׂרֹוָה לִהְיוֹת גּוֹף מֵהִיּוֹם
 אֲחִי וּמִקְנִי לִיהַ לְגוֹף מֵהַשָּׂמַיִל. ר"י: **בְּמִיתָיָי כְּנֵתָא דְּפִירִי.** אר"י
 דִּבְרֵי שֶׁלֹּא בָּא לְעוֹלָם וְאִפְּלוּ הוּוּ מִחוֹבְרִים כִּיּוֹן שְׂבִידוֹ לִתְלוֹשׁ כְּדוּמוּכָה
 דִּלְפִי שְׁהִיָּה רְחוּק מֵהֵם דִּלְפִּין נִרְאֶה לִתְלוֹק בִּין קְרוֹב בִּין רְחוּק:

שלא בא לעולם בשעת המכר, שהיה המכר חל לכשיבא לעולם (שם). אף משבאו לעולם כר' אע"פ שבשטות שלא היה יודע שזיכר לחזור ממילה היא (שם). לכשאקנהו קנינה לך מעכשיו וזמנה ואין יזכר לחזור כשלקחה (ב"מ סד:).

קונס שאני עושה לפיך. אשה שאמרה לבעלה מה שאני עושה מלאכה
יהא חסור לפיך בקונס: אינו נרדף הפסד. דכיון דקא משעבדא ליה
למעשה ימיה לא מציא דמרה: שמה מעדיף עליו כו'. דמנן (כמוצות
דף קד: ק) מה היא עושה לו משקל ה' סלעים שתי כו' וטפי לא משעבדא
לך (אם הערפתי חייב לך ואלע"ז עדיין

לֹא נִעְשִׂיתָ הַמִּלְחָמָה: וּפְלִגָּא דִּרְבִּי
נַחֲמָן. הֵא דְלֹאקִימְנָא דְלִרְעָא אִין אֲדָם
מִקְנָה דְּבֵר שְׁלָא בָּא לְעוֹלָם: רַב הוֹנָא
כִּרְבִּי כְּלוּמַר מִרְבִּי שְׂכוּלָא רִבִּינָא קִבְּלָה
וּרְבִּי מַרְזִי יִנְאִי וְכֵן הוּא. וְזֶה לְמַעְלָה
מְדוּרָא שֶׁל רִבִּי הֵי: הַמּוֹדֵר מִיּוֹד דִּקָּן.
בְּיָמוֹת הַגִּמְשִׁים: עַד שֶׁלֹּא בָּאוּ לְעוֹלָם.
אִם בָּא לְחֹזֵר בּוֹ קוֹדֵם נִסָּן שֶׁלֹּא
הִאֲלִנּוּת מוֹרְאִין יִכּוֹל לְחֹזֵר בּוֹ:
מִשְׁבָּאוֹ לְעוֹלָם אִין יִכּוֹל לְחֹזֵר בּוֹ. דְּכִי
אֲתוּ חִייל זְבִינִי. אֲלֵמָא אֲדָם מִקְנָה דְּבֵר
שֶׁלֹּא בָּא לְעוֹלָם: הַאֲמֹר לְחֹזְרוֹ. וְהִיא
קוֹדֵם שֶׁקָּנָה אֶת הַשֶּׂהֱדָה: קֵנָה. וְהִיא
מִתְּנָה. אֲלֵמָא מִרְבִּי שְׁמִיעַ לִיה: נִגְהַ
לִיה. שֶׁהָא יוֹתֵר מוֹמֵנו: עֵינֵינוּהוּ.
וְלַעֲיָג דְּלִכְמִי לֹא אֲתוּ: לַעֲנֵן תִּלְתֵּי.
גְּבִי תְרוּמָה וּמַעֲשֵׂרוֹת כְּחֵץ וְאֲכַלְתָּ
לְפָנֶי ה' וְגו': כֹּל הַיָּמִים אִין יוֹיֵט
בְּשִׁבּוֹת. הֵי לְמַד לְהוֹדֵר שֶׁלֹּא בִּצְטִל
עוֹנֵג שֶׁבֶט בְּצִבְלִי מִתְּקִין הַטֶּבֶל: לְמֵאִי
הִלְכָּתָא. וְהָא אֲתָא קִרָּא לְאַחֲזֹרִי:
אִי נִימָא עֲשׂוּרִי בְּשִׁבְתָּא וּמִיכָל
וְאִצְטִירֵךְ לְאַשְׁמֹעִינן לַעֲיָג דְּשִׁבְתָּא
הוּא מִתְקַן שְׁפִיטָא וְכִי אִצְטִירֵךְ קִרָּא
לְמִשְׁרֵי טַטְלוּל דְּרִנָּן הִפְרַשְׁתָּ
מִשְׁעֵרוֹת בְּשִׁבְתָּא אִינֵה אֲלָם מִשּׁוֹם שְׁבוֹת
דְּתַנן אֲלוֹ הֵן מִשּׁוֹם שְׁבוֹת לֹא מִגְבִּיהִין
תְּרוּמוֹת וּמַעֲשֵׂרוֹת בְּמַסַּכְתָּ בִּצְיָה
(דף ע"ב): וְהִיא אֲסֵר לָן קִרָּא טַטְלוּל
בְּעֵלְמָא דְּאִצְטִירֵךְ לְמִשְׁרֵי הֵכָא:

שְׁלֵשִׁים יוֹם מִקְדוּשַׁת לֵשְׁנִי לֹא צָא אַחֵר וּקְדָשָׁה בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים מִיּוֹרָה
נִמְיָ גִבִּי לְאַחֵר שְׁתַּתְיִיר לִיכָּה מַעֲשֵׂיו וְכֵן גִּבִּי פִּירוֹת עֲרוּגָה לִקְנֹן
אוֹ בִּשְׁטֵר וּבְחֻקָּה דִּכְסָף אֵין קוֹנֶה בְּמִקּוֹם שְׁכוּתִינִן שְׁטֵר אִם לֹא שְׁפִי
שֶׁל רֵב הָיוּ כוֹתִינִן אֶת הַשְׁטֵר וּבְכַמָּה מִקּוֹמוֹת מֵיָנוּ בְּהַשֵּׁם שֶׁלָּה הָיוּ
זוּי לִידֵיהֶם אִסְתַּלֵּק לִיָּה שֶׁרָחֵל לֹא קִנִּי עַד דִּמְטִי שְׁטֵרָה לִידֵיהֶם וּבְפִיקָה
חֶסֶפָה צִעֲלָמָה וְהִכִּי נִרְרִיךְ מַעֲשֵׂיו דִּלְפִּילוּ דְּבַר שֶׁצָּא לַעֲלוֹם אִי אֶת
וּבִשְׁעָה שֶׁשׁ לִקְנִי לַחֲלוֹל דִּיִּינוּ לְאַחֵר לִי כִּכֵּר פִּסְקָה הַחוּקָה אוֹ הַחוּזָה
תֵּאֵא הַשְׁטֵר לֶךְ עַד אַחֵר לִי קֵנָה רֵב לֹא אֶחָד מַעֲשֵׂיו וְלִפִּי שִׁבְעָתָה
נִקְרַע הַשְׁטֵר אוֹ נֶאֱדָר קֵנָה דִּלְאִי לֹא אֶחָד מַעֲשֵׂיו וְלִפִּי בְּתוֹךְ רֵב אוֹ
וּמְגוֹרָשָׁה לְכַשִּׁיבָה דָּאָס נִקְרַע אוֹ אֶדָד הַגֵּט אִינֶה מְגוֹרָשָׁה אֲבָל גִּבִּי
הַמַּעֲוֹת חֲשׁוֹב כֹּל שְׁעָה כְּאִילוֹ הֵם צִעִין שֶׁהַמַּעֲוֹת נִשְׁאָרוּ אֲבָל הַמִּקְנָה וְאֵל
קִדּוּשִׁין דִּלְהוּ לַמְנוּחָה דִּמִּי וְלֹא לַפְקִדוֹן כְּדֹאמֵר בְּהַאֲוֹרָה (קִדּוּשִׁין דף נט.)
לְדִיטוֹ דִּמִּי וַחֲשׁוֹב כְּאִילוֹ מוֹסֵרִם לִידֵי הַקּוֹנֵה לַעֲמוּד בִּידוֹ וּלְקוֹנוֹת כִּשִּׁי
יוֹם אִי תִנְאֶה הָיוּ אוֹ חוֹרָה הוּא מִ"מ מַהֲנִי הִכָּה צִבְדָּה מַעֲשֵׂיו דִּהִכָּה
כְּשֶׁאֶחָד וְאַחֵר שְׁלֹשִׁים שָׁעוֹר מִמֶּה שֶׁאֶחָד בְּתַחֲלָה מַעֲשֵׂיו אֲבָל דְּבַר
דִּלְאִי אִפְשָׁר לוֹ בַּע"א עוֹד דִּהִכָּה שֶׁאֶחָד מַעֲשֵׂיו לְצִסְקוֹ אֵין שִׁיךְ לְהִסָּק
דִּלְאִי יוֹחֵן צִפִּי הָאֵשֶׁה שֶׁנִּפְלוּ (מַכּוּזוֹת פג. וס.) מִשּׁוֹךְ פֶּרֶה זוֹ וְלֹא תִּתָּא
בְּאֵסֶם אִי חוֹרָה הָיוּ אֲמֵאִי קֵנָה וְאִי תִנְאֶה הָיוּ וּגְמָרָה הַקִּינִן מַעֲשֵׂיו
(פג.) מִשְׁמַע דְּרוּקָה נִקֵּט אִסֵּם שְׂרָאִי לְמַשִּׁיכָה וְאִר"י דִּלְאִי קֵשָׁה מִיַּד דִּרְ
לֹא תִנְאֶה וְלֹא חוֹרָה אֲלֵה הִ"ק דִּמַּעֲשֵׂיו יִתְחַלֵּל הַקִּינִן וְלִאחֵר לִי יִגְמֹר וְ
הַקִּינִן וְדִין קִינִי אַחֵר שְׁלֹשִׁים פֶּרִי דִּהִכִּי הָיוּ דְּצִסְקוֹ אִפִּילוּ אִינוּ צִעִין
לְמַשִּׁיכָה וְחֻקָּה וְחִלְפִין שְׁטֵר שֶׁקֹּרֵעַ לֹא מַהֲנִי לִכְעִי (י) וְאִף לֹאֵם אִינוּ
לְקוֹנוֹת גִּבְמִיר לְרֵבִי יוֹחֵן כִּיּוֹן דְּבִשְׁעָתָה גִּמָּר הַקִּינִן אֵין שְׁטֵר וְחֻקָּה וְחִלְפִין
בְּאֵסֶם שְׁהוּא מִקּוֹם הִרְאִי לְקִינִי דַּע"י תַּחֲלַת מַשִּׁיכָה שֶׁהוֹתַחַל קִינִי נִשָּׁא
אוֹ אִפִּילוּ מִשְׁכָּה הַמִּקְנָה לְאַחֵר וְשׁוֹב (י) בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים חוֹרָה לְאֵסֶם קֵנָה
וּלְשִׁמְעוֹנָה דְּפִשְׁיֹנָה לִיָּה דִּתְנֵאֶה הָיוּ בְּכוֹלָהוּ קִינִי כִּיּוֹן שֶׁלָּה חוֹרָה צוֹ מוֹךְ הָיוּ
כְּמוֹ שֶׁקֵּנָה קִרְקַע בְּמַהֲיוֹם וְלִאחֵר מִיַּתֵּב דִּלְקִינִי מַהֲיוֹם גּוֹף וְלִאחֵר מִיַּתֵּב
כְּמוֹ שֶׁתַּתְבָּרָה לְכִיּוֹן לְאַחֵר לְאַחֵר מִיַּתֵּב דִּלְקִינִי נִסְכִּים מִשְׁאֵר יוֹרֵשָׁה
דִּמְשָׁל אֲרִיס הוּא שְׁהִיָּה נוֹתֵן לְרֵבִי יִצְחָר לִמֵּי מִשְׁלָה רֵבִי יִצְחָר לֹא חֲשׁוֹב
בְּהַאֲוֹרָה בְּקִדּוּשִׁין (דף פג. וס.) וְלֹא מִתְבָּרָה לוֹמֵר דִּלְאִי חֲשִׁיבָה הִכָּה

לחזור אחר שגא לעולם (ב"ד סו:), משבאר לעולם אין יכול לחזור בו. דקספר אדם מקנה נא לעולם (שם), דאי שמיט ואביל לא מפקינן מיניה. שהי כל זמן שלא חזר מחל על אבילי מל, קנה. אט

מסורת הש"ס

(א) כמובות נט. סו. ע.
נדריס פה. קדושין סג.
(ב) [קדושין סב: ע"ש
וש"נ], ג (ג"מ סו. ד) שם
טז. ה) [ע"י תוס' סוכה
כג: ד"ה שני], ו) [ע"י תוס'
עירובין ל: ד"ה לא נחשדו],

תורה אור השלם

1. וְאָכַלְתָּ לֶפָנַי אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לָשׂוֹן שְׁמוֹ שָׁם מִעֵשֶׂר דִּגְגָן תִּירֶשֶׁף וַיַּצְהֶרְךָ וּבִכְרַת בִּקְרֶךָ וְצִנְּךָ לְמַעַן תִּלְמַד לִירָאָה אֶת יי אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים:

גליון הש"ס

נב' בר"ע דאמר ארם
מקנה דבר שלא בא
לקיולם. עיי' ברין סוכה דף
רנ"א: שם אצטריך קרא
למשרי לטולל דרבנן.
וכי' ציומא פפ ע"ב וצ"ע
לשון טולטול והו"ל למימד
ממקן דרבנן: רש"י ד"ה
ורב חננא ריב בו' זה
למעלה מדורו וכו'. עיי'
תשובת חו"י סימן נד דף
גכ:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' שמה מעדיף. י"ב
ועמ"ש קדושין דף סג:
(ז) תוס' ד"ה קטיוה וז'
מקודשה ל' לאחז י' וכו':
(א) בא"ד נכספא חזקי
בדריאה בסוף פ"ק
קדושין (ז) בא"ד וספ"ר
שקדע לא ממיל לכו' וראו
אמר מעכשיו ולא אמר
ולאחר שלשים מהני
לכו' ככולם אבל א"ל
אמר מעכשיו ולאחר שלשים
וכו' שטר האלצה וחזקה
(ב) בא"ד חזק
בסוף שלשים חזקה לאסו